

Susuyorum Sana

– GürhanGürses · 05 Ocak 2014

Susuyorum sana!

Kulağın sağır olacak bu suskunlukta ve de dudacağın çatlayacak şerha şerha olacak.
Artık o mahcup halini, kırılğan sesini, derya ruhunu fazla meşgul etmeyeceğim senin.

Susma bana deme!

O edalı tavrını, işveli tarzını, cilvekâr bakışını hesaba katmıyorum.

Gitme de deme bana!

Ölme de deme!

Deme!

Kahrolası hiçbir şeyi deme bana!

Ben ne yaptığımı bilmiyorum bu yüzden tüketme nefesini.

Kes sesini, aklını alırım senin.

Kendimi sende Suriyeli göçmenler gibi hissediyorum aç biilaç, çıplak, sahipsiz ve yalnız... Dışlanmış bir o kadar, evi başına yıkılmış, terk edilmiş, atılmış, itilmiş belki de satılmış. Hayal kırıklığına uğramış bolca, yüreğinden kirli ayaklarıyla askerler geçmiş, yaşamdan yana umudu tükenmiş, inandan yana beklentisi yitmiş, kendinden geçmiş bir mülteci gibiyim karşında.

Yardım etme!

Battaniyem olma, sobam, çorbam...

Yokluğuna kalayım öyle, donayım, acıkayım.

Ellerim üşümüş kışın ayazında ellerime eldiven örme!

Karnım acıkmış savaşın ortasında mideme tokluk olma!

Üşümüşlüğüm kalbidir acıkışığım... Acımışığın olmasın bana!

Yardımini istemiyorum, git benden. Başka yaralara derman ol, açtığın yaraya ilaç olamazsın sen! Ne hale soktun beni, ne hale getirdin? Övün bu kadar tesirli olabilir mi bir insan başka bir insan üzerinde?

İmtihanımsın, hep kaldığım sen dersinde...

Susuyorum sana!

İsyanım sana kabul et, gönder gözyaşlarından kurulu ordunu. İlle de sözlerini sal üzerime, değsinler hücre hücre canıma, varil bombasına benzer sözlerin. Boşalt üzerime... Göz göz olsun ruhum, nokta nokta infilak etsin canım.

Vur beni, bombala yüreğimi, altını üstüne getir ve salyanı akıt öldükçe ben, gözlerini aç kocaman kocaman ben yandıkça sevinç turu at cesedimin üzerinde, oyna feryadımın eşliğinde, takma beni, önemseme, ciddiye alma, muhatap kabul etme, reddet, sil beni lügatinden, cebinden, kalbinden çıkart aklından, yok say, unut beni, öldü bil.

Bana kurşun kâr etmez, tek sözün yeter öldürmeye. Bana idam için darağacına lüzum yok, kirpiklerin yeter salınmam için. Bir bakışın vurur beni, bir işven süründürür. Ağzının içine bakıyorum, düşünüyorum hatta... Gözlerinin derinine dalıyorum, boğuluyorum billah. Sana bakınca unutuyorum kendimi, yitiriyorum benliğimi. Bu da işgal değil mi, sömürünün başka şekli değil mi?

Susuyorum sana...

Belki de bütün kalabalığım kimsesizliğimdir. Tekliğimdir ruhen. Yüreğim susuyor. Şiirlerim konuşsa ne olur ki? Manası var mı? Aksisedası... Muhayyel bir hisse yelken açmak değil mi ki peşinden koşmak? Kapısında bir şuh edalının, bir şivekârın yahut cilvenazın bir katre su dilensin. Reva mı bu cana, deva mı? Devam mı aşka, asla!

Ve susuz kalsın yüreğim bırak! Her şey serap olmaz mı bana? Her yer çöl kesilmez mi? Şimdi sen o sahranın gülüsün ben o sahranın bedevisiyim. Sen ol sahranın güneşisin ben kumuyum. Sen muhteşemisin bu âlemin ben müptezeliyim. Sen Leylası oluyorsun vaktin ben Kays' ı oluyorum. Sen Züleyha'sı tahtların, ben Yusuf'u zindanların...

De bana b-Elam, aşk yoktur bir et parçasıdır solunda... Dünyaları sığdırmışlar da seni sığdıramamışlar ona.

Sana küfretmek istiyorum ama terbiyem el vermiyor.

Sana ağzı dolusu kusmak istiyorum ama yapamıyorum kahrolası...

Sana kıyamıyorum anla hali pür melalimi!

Anla sana olan misilsiz hislerimi!

Hadsiz sevdami...